

M. Sage: Uagtet kun det ene af de foreliggende Jernbaneforslag er under Forhandling, troer jeg dog, det maa være tilladt ganske kortelig at berøre ogsaa det andet, da de staae i en saa nøie Forbindelse med hinanden. Vi have i mange eller idetmindste i en Deel Aar ønsket, at det sjællandske Jernbaneselskab vilde udvide sin Virksomhed ogsaa til det sydlige Sjælland, navnlig over Næstved og Vordingborg, men først iaar har der for Alvor været Tale om dette Anlæg, og et andet Selskab staaer nu i Begreb med at danne sig til at fuldføre en Jernbane i de samme Dele af Landet; der er altsaa 2 Parter, som beile om Tilladelsen til at bygge denne Jernbane. Jeg seer ikke Spor af Grund, hvorfor man ikke skulde spørge dem begge To; det skulde da være, at Statens Rentegaranti for den sjællandske Jernbane muligviis kunde blive os noget kostbar, hvis der blev anlagt 2 Baner, men jeg skal ikke opholde mig derved. Det første her foreliggende Forslag har forsaavidt noget Solidt ved sig, som der er deponeret 20,000 £., hvilket virkelig er et passende Beløb til Sikkerhed for, at det er Vedkommendes Alvor, men isøvrigt skal jeg ikke indlade mig paa at bedømme, om en saadan Alvor virkelig er tilstede eller ikke. Man maa holde sig til, at de 20,000 £., der altid ere Penge, ikke ere deponerede paa qvantsviis, men virkelig for Alvor, og jeg skal ikke undersøge, om der kan komme en Proces ud af denne Sag. Jeg har nok hørt, at den Mand, der søger denne Concession, har deponeret en anden Mand's Penge til Sikkerhed; men deri skulle vi ikke blande os. Den ærede Minister har erklæret, at han har de 20,000 £. i hænde, og at de ikke alene ere deponerede, men at de ogsaa vilde blive confiskerede til Fordeel for Statskassen, hvis det ikke inden en given Tid bliver paavist, at Banen vil blive udført. Det kan ikke nægtes, at det er en meget interessant Bane, hvorom her er Tale, thi den vil blive bygget gennem Lande og over Blande, hvor man ikke tidligere havde ventet en Jernbane, og det er saaledes et Foretagende, som det forekommer mig, man

bør understøtte paa alle Maader. Jeg for mit Vedkommende vil stemme for, at den Concession, som Regjeringen har andraget paa, maa blive meddeelt. — Jeg er ude af Stand til at bedømme, hvorvidt det sjællandske Jernbaneselskab ønsker at bygge sin Bane, selv om denne Concession gives, og altsaa denne Bane — jeg vil for Kortheds Skyld kalde den den søllandske — virkelig bliver fuldført, men herom vilde vi vel faae nærmere Underretning. Den ærede første Taler meente, at det vilde være nødvendigt, at der blev nebsat et Udvalg, hvortil begge Sager bleve henvisste, og jeg finder ligeledes, at dette er rigtigt; thi man vil da kunne faae en nærmere Forklaring. — For ikke at blive nødt til atter at tage Ordet, vil jeg tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger om det andet Forslag. Der fattes deri en Tidsbegrænsning; der er ikke deri Tale om, til hvilken Tid man vil paabegynde Arbeidet, og heller ikke, naar man vil bringe det tilende, hvorimod det foreliggende Forslag har den Fordeel, at der deri er en bestemt Tidsbegrænsning. Jeg kunde tænke mig, at det andet Lovforslag vilde komme til at beroe paa, om det første kom til Udførelse, men dette er Noget, hvorom vi maae vente at høre nærmere fra det ærede Medlem, som har indbragt hiint. — Jeg kan ikke skjønne Andet, end at der neppe fra Rigsdagens Side bør reises nogen Modstand imod at give Bevilling til den her begjærede Concession, thi en Jernbane igjennem Sydsjælland over Søllands Fjelder er et Foretagende, som man ikke kan Andet end ønske al mulig Fremgang, ihvordan det saa end gaaer med det sjællandske Jernbaneselskabs Sag.

Eugen: Naar det ærede Medlem, som nu fatte sig, erklærede, at han kunde være villig til at spørge begge Parter, det vil sige, indrømme Begge de Concessioner, som idag ere Gjenstand for Forhandling, kan jeg forsaavidt slutte mig til ham, som jeg ikke kan see, at det vilde være forbunden med nogen Modsigelse eller nogen Risiko fra Rigsdagens Side, om man indrøm-